

Mơ và Thực

Tôi thường có những giấc mơ kỳ lạ báo cho tôi biết được những điều sắp xảy ra nhưng tôi không có đủ phước để ngăn chặn được khi biết trước đó là điềm gở. Rất nhiều chuyện nhưng tôi ghi lại những chuyện còn trong trí nhớ đang mai một dần của tôi.

1/ Tiếng cười trong mơ.

Thuở nhỏ tôi có một người bạn gái nhà ở đường rầy xe lửa. Nó rất xinh đẹp, mạnh mẽ và vui tính. Một đêm tôi nằm mơ chợt nghe trong giấc mơ của mình có tiếng cười giòn tan của nó. Tôi lại thấy một đoàn tàu chạy qua, tiếng còi hú từ rất xa và những người mặc áo trắng họ kéo tay bạn tôi đi. Tôi vói tay níu lại nhưng không thể, nó bị mất hút trong màn sương...

Giật mình thức dậy trời còn rất sớm, tôi thấy sợ không ngủ lại được. Sáng hôm sau đi học, tôi kể cho nó nghe. Nó cười giòn tan, chợt dừng tôi có cảm giác rùng mình vì y như tiếng cười mà tôi ngủ mơ thấy. Và ba ngày sau, nó băng qua đường tàu để đón ba nó bị tử trận trở về, chiều hôm đó nó đã ra đi vĩnh viễn không về nữa.

2/ Nội đã ra đi

Nội tôi đang sống tại nhà ba má tôi thì bác Bảy tôi đưa bà về nhà cô Dư của tôi. Hồi nhỏ tôi thương bà lắm thường hay quần quýt bên bà và theo lời bà tôi biết trong một bầy cháu của cả họ bà thương tôi nhất. Mặc dù bà tôi bị liệt nằm một chỗ song bà đang khỏe mạnh. Năm ngày sau. Một đêm tôi ngủ mơ thấy bà tôi không còn liệt nữa mà bà đi đến bên tôi, nắm tay tôi bàn tay bà lạnh ngắt, rồi bà thả tay tôi ra bà lùi dần lùi dần mất hút... Sáng hôm sau, tôi nghe tin bà mất từ tối hôm đó lúc giữa khuya.

3/ Chị Hòa

Tôi gặp lại chị Hòa hồi còn dạy cùng trường với tôi hồi trẻ ở Nhơn Sơn. Không hiểu sao sau mười mấy năm không tin tức gì nhau, chị lại tìm ra tôi buôn bán ở chợ. Tôi rất vui và thấy thương chị. Một người phụ nữ vừa xinh, vừa giỏi lại không hạnh phúc trọn vẹn bên chồng. Chị nói:

- May quá gặp lại T vậy mà chị cứ tưởng mình sẽ không gặp nhau lại chứ!
- Em bán ở chợ này, khi nào đi Qui Nhơn chị nhớ ghé em nha!
- Chắc là lần cuối quá em vì chị bận quá, nay em chị mất chị mới đi Qui Nhơn.

Chia tay chị, đêm đó tôi ngủ và nằm mơ thấy chị, chị đã chết, bốn đứa con của chị nó khóc thảm thiết trong mơ. Giật mình thức giấc tôi hoang mang không ngủ tiếp được. Nhưng rồi sau đó tôi dần quên...

Mấy tháng sau tôi gặp chị Nhân bạn thân của chị Hòa chị cho tôi biết chị Hòa đã chết. Hình như cái chết của chị không bình thường dường như có điều gì mờ ám trong đó mà chưa rõ nguyên nhân...

4/ Hấn và tôi

Tôi và hấn là đôi bạn tự thuở ấu thơ. Dòng đời trôi chảy mấy mươi năm sau chúng tôi vẫn là bạn, qua bao biến chuyển của cuộc đời dường như chúng tôi hiểu và khấn khít hơn xưa trong những lần gặp ít ỏi. Hấn cao lớn phương phi khỏe mạnh đầy sức sống, không ai nghĩ rằng hấn sẽ ra đi khi tuổi còn đầy ắp mộng đời.

Lúc ấy tôi đang ở Sài Gòn. Một đêm tôi ngủ và mơ thấy hấn ngồi trên chiếc thúng chèo ra biển khơi xa tít sương mù. Hấn vẫy vẫy tay nhìn tôi bằng đôi mắt u trầm như muốn nói điều gì đó rồi mất hút... Hơn một tháng sau tôi về lại Qui Nhơn, thật kỳ lạ như có điều gì thôi thúc. Tôi đi chùa Trúc Lâm lại vào đúng 49 ngày hấn mất...

Tôi nhớ hấn. Tôi yêu quý hấn. Tôi cầu kinh siêu độ cho hấn nhưng tôi thật sự mất hấn vĩnh viễn từ dạo ấy dù chỉ trong mơ cũng không bao giờ tìm thấy người bạn ấy của tôi nữa rồi.

5/ Hương linh anh về

Chúng tôi quen biết nhau đã mấy mươi năm. Gần ấy năm nhưng tôi và anh vẫn là những người bạn rất thân đúng nghĩa là bạn thân không vượt quá giới hạn dù tôi biết là anh rất yêu tôi.

Lần gặp nhau cuối cùng của tôi và anh, anh tỏ cho tôi biết anh muốn cùng tôi đi tiếp quãng đường đời dở dang còn lại của tôi. Nhưng tôi không đồng ý. Sau đó tôi vào Sài Gòn ở với con. Tôi cắt đứt liên lạc để không tạo cho anh hy vọng dù anh đã điện thoại tôi liên tục.

Năm năm sau. Có một ngày tự dưng tôi thấy nhớ anh. Lòng cứ bồn chồn lo lắng một điều gì. Một đêm kia, tôi nằm mơ thấy má anh đã chết về đứng trước mặt tôi bà nói gì tôi không nghe rõ. Tự nhiên tôi rùng mình cảm thấy lo lắng cho anh nên tôi gọi điện về. Anh mừng rỡ khi nghe giọng nói của tôi.

Tôi kể anh nghe về giấc mơ má anh hiện về. Anh cười xòa và nói:

- Anh không thấy má anh lần nào mà em thấy là em có duyên.

Rồi anh điện thoại tôi liên tục. Khoảng 1 tuần sau tự nhiên im bật. Tôi lại thấy bồn chồn nóng ruột. Tôi điện về thì biết anh đã bị đột quỵ, người nhà đã đưa vào bệnh viện. Tôi đã cầu nguyện cho anh suốt cả ngày. Ba hôm sau là được tin anh qua đời. Tôi đã khấn:

"Anh hãy nương theo tiếng niệm Phật nha anh. Nếu anh nghe được em nói thì đêm nay anh hãy về trong giấc ngủ của em."

Ngay đêm hôm đó, tôi mơ thấy anh về rõ mồn một trong giấc mơ của tôi. Tôi nép vào lòng anh rất lâu rồi mới tỉnh ngủ.

Anh mất 3 ngày sau. Tôi thấy có con bướm trắng nó bay đậu ngoài cửa. Tôi mở cửa sổ bướm bay vào nhà đảo trên đầu tôi. Tôi khấn nếu là anh thì đậu trên tay em. Con bướm liền đậu trên tay tôi cho đến khi tôi đi tụng kinh cầu nguyện cho anh rồi mới bay mất.

Đến thất thứ ba của anh tôi lại mơ thấy anh lần nữa. Rồi từ đó về sau tôi không còn thấy nữa. Cầu mong anh được siêu thoát về cõi an lành.

Thái Thanh